

[Undervisningsministeren]

pct. af deres udgifter dækket, kunne man jo også vende det om og sige, at det er et særkende for Danmark, at vi har en lovgivning om frie skoler, hvor man helt frit kan fastlægge tingene og så påregne at få 85 pct. refusion fra det offentlige. Jeg tror, det ville være vanskeligt at opretholde begrebet de frie skoler, hvis vi gik over til 100 pct. statsrefusion.

Jeg skal endelig sige til sidst til hr. Alfred Hansen, som givetvis ved langt mere om gartneriuddannelsen på Fyn, end jeg har mulighed for på nuværende tidspunkt at sætte mig ind i, at jeg ikke har talt om landbrugsskolen ved Odense, men jeg har talt generelt om, at vi fra regeringens side vil indbyde landbrugets organisationer til en drøftelse af, hvordan man kan udvide uddannelsesmulighederne inden for de landbrugsskoler, som vi kender til i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 751

5) Til *industriministeren* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til en forhandling med bl.a. undervisningsministeren om mulighederne for et tættere samarbejde med de forskningsforpligtede højere læreanstalter og erhvervslivet med henblik på fremme af produktudvikling, erhvervsmæssig og social innovation samt udvikling af know-how til international afsætning?«

Skriftlig begrundelse

Udvikling og beskæftigelse vil i de kommende år afhænge meget af, hvorledes vi formår at nyttiggøre dansk og udenlandsk forskning.

Industriministeren (Erling Jensen):

Det emne, spørgsmålet berører, optager både industriministeriet og undervisningsministeriet overordentlig meget. Det samme gælder, ved jeg, vore forskningsinstitutter og de særlige forskningsråd, som gennem længere tid har arbejdet helt konkret på at forbedre samarbejdet mellem forskerne og erhvervslivet.

Der er da også opnået positive resultater af dette arbejde, og der gøres til stadighed positive erfaringer med det kontaktskabende formidlingsarbejde mellem erhverv og forskning, som udføres af de teknologiske serviceinstitutter under teknologirådet.

Det stillede spørgsmål er imidlertid både relevant og aktuelt, for vi føler nok alle, at der stadig er behov for at forbedre kontakten og samarbejdsmulighederne mellem forskningsinstitutionerne og erhvervslivet. Det er utvivlsomt meget, der endnu kan gøres med henblik herpå.

Når der spørges, om jeg vil tage initiativet til en forhandling med undervisningsministeren om disse spørgsmål, kan jeg svare meget præcist, at det ikke alene vil jeg gøre, det har jeg allerede gjort.

Jeg kan tilføje, at i det industripolitiske kontaktudvalg har vi vedtaget at sætte disse spørgsmål på dagsordenen på et møde i løbet af foråret – det bliver formentlig på majmødet – hvor vi vil invitere undervisningsministeren og et par af hendes rådgivere til en drøftelse af, hvad der kan gøres både på forsknings- og undervisningsområdet for at sikre vore erhverv de bedst mulige vilkår med hensyn til adgangen til velkvalificerede medarbejdere, uddannet på de højere læreanstalter, og med hensyn til samarbejde med forskningsinstitutionerne.

Ved denne lejlighed vil repræsentanter for erhvervene og deres medarbejdere, som er medlemmer af kontaktudvalget, få lejlighed til en direkte meningsudveksling både med undervisningsministeren og med industriministeren om det emne, som hr. Ole Bernt Henriksen med rette mener vi skal interessere os endnu mere for.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det er egentlig kun af høflighed, jeg kommer op, dybest set, men forretningsordenen foreskriver, at jeg skal stille et spørgsmål. Det behøver ministeren ikke besvare, det kan gøres med et nik. Jeg vil gerne takke for en meget positiv besvarelse af spørgsmålet. Jeg føler, at ministeren gav svaret lige netop den begejstring og dimension, som jeg synes dette spørgsmål fortjener.

Jeg ville godt henstille – det må jeg så stille som et spørgsmål – at man overvejede eventuelt også at drage andre ministerier og